

stk. 3, er omtalt en række steder i den forvaltningsretlige litteratur og praksis.

John Vogter anfører i Offentlighedsloven (1992), side 93 f., bl.a. følgende:

»Det er i bestemmelsen præciseret, at en begæring om aktindsigt skal indeholde en angivelse enten af den sag eller af de dokumenter, den pågældende ønsker at blive gjort bekendt med. Grundbetingelsen er således, at den, der ønsker aktindsigt, må have kendskab til sagens eller dokumentets eksistens før henvendelsen til vedkommende myndighed, jf. Carl Aage Nørgaard og Jens Garde, Forvaltningsret, Sagsbehandling, 3. udgave, side 177.

Dette krav medfører bl.a., at der ikke kan forlanges adgang til at gennemgå en forvaltningsmyndigheds registre, journalmateriale, regnskabsmateriale eller andet tilsvarende materiale af generel karakter med henblik på herigennem at finde frem til sager af en bestemt art eller alle sager, der er blevet journaliseret i en bestemt periode, jf. Eilschou Holm, side 36

I øvrigt er det vanskeligt at beskrive, hvor specificeret angivelsen af en sag eller et dokument skal være. Det må anses for tilstrækkeligt, at begæringen indeholder de oplysninger, der efter indretningen af den pågældende myndigheds journaler, registre m.v. er nødvendige for, at man kan finde frem til sagen, jf. F.T. 1969/70, tillæg A, sp. 587. Angivelse af en sags journalnummer er ikke nødvendig. Det er imidlertid heller ikke i alle tilfælde tilstrækkeligt, at der opgives et journalnummer, når omstændighederne viser, at ansøgeren reelt ikke er bekendt med den pågældende sags eksistens, men f.eks. blot gæfter eller slutter sig frem til, at et sådant journalnummer må dække over en sag.

Det påhviler vedkommende forvaltningsmyndighed at vejlede publikum om, hvilke oplysninger der i de enkelte tilfælde må tilvejebringes for at opfylde disse krav, jf. vejledningen til offentlighedsloven, pkt. 17.«

I Hans Gammeltoft-Hansen m.fl., Forvaltningsret (1994), side 266, anføres bl.a. følgende:

»Begæring om aktindsigt skal angive de dokumenter eller den sag, som den pågældende ønsker at blive gjort bekendt med, jf. § 4, stk. 3. Ansøgere er således ikke berettiget til at gå på »fishing expeditions« i myndighedernes arkiver eller journaler. På den anden side kan der heller ikke stilles krav om, at ansøgerne kender j.nr. eller datoer på de dokumenter, der anmodes om.

Det må være tilstrækkeligt til at opfylde identifikationskravet, at begæringen indeholder de oplysninger, der efter indretningen af myndighedens journaler og registre er nødvendige for, at myndigheden kan finde frem til sagen.«

Folketingets Ombudsmand har i en sag om aktindsigt i postlister, der er gengivet i beretningen for 1994, side 79 ff., udtalt sig mere generelt om bestemmelsen i offentlighedslovens § 4, stk. 3. I udtalelsen hedder det bl.a. følgende:

»Kravet om identifikation af enten sager eller dokumenter bygger især på hensynet til myndighedens praktiske administration af aktindsigtsreglerne. Derimod ses der ikke at være holdpunkter for at antage, at bestemmelsen skulle udgøre en selvstændig indholdsmæssig beskæring af en ellers bestående adgang til aktindsigt.

Tværtimod er det antaget, at bestemmelsen i § 4, stk. 3, er opfyldt, hvis aktindsigtsbegæringen indeholder de oplysninger, som er nødvendige for, at myndigheden kan finde frem til sagen, jf. John Vogter, Offentlighedsloven med kommentarer, 2. udgave, s. 93 f.

Der ses endvidere ikke i forarbejderne til bestemmelsen at være givet udtryk for ønsket om at hindre eller besvære journalisters systematiske anvendelse af aktindsigtsreglerne til opdagelse eller afdækning af sager i den offentlige forvaltning.«

4. Advokat Bent Unmack Larsens synspunkt er, at en begæring om aktindsigt i en bestemt offentligt ansats »personalesag« i realiteten henviser til en række forskellige sager, og at begæringen derfor ikke opfylder konkretiseringskravet i offentlighedslovens § 4, stk. 3. Der henvises til pkt. 1 ovenfor.

Hertil skal Justitsministeriet bemærke følgende:

Offentlighedsloven indeholder ikke en definition af sagsbegrebet - heller ikke i relation til bestemmelsen i § 4, stk. 3. Nogen præcis definition af begrebet lader sig næppe heller opstille. Groft sagt kan udtrykket »en sag« siges at sigte til en flerhed af dokumenter og oplysninger, hvor der består en sådan samhörighed, at det er naturligt og hensigtsmæssigt at behandle de pågældende dokumenter og oplysninger som en afgrænset enhed. Administrativ praksis må tillægges en vis vejledende betydning for spørgsmålet om, hvorvidt en flerhed af dokumenter på denne måde ud-